

GREEK ORTHODOX CHURCH OF THE ANNUNCIATION YORK, PENNSYLVANIA WWW.AGOCY.ORG

THE LADDER

August 2022

THE PROPHET SAMUEL AUGUST 20TH

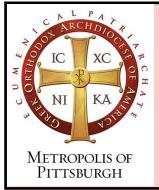

IN THIS ISSUE:

- ♦ Community Picnic
- ♦ Comedy Night
- ♦ Volunteers Needed!

On the Cover/Fr. Andrew's Message	3
COMMUNITY SNAPSHOTS	4-5
VOICE OF OUR FAITH	6-9
CALENDAR	10-11
Н КЛІМАЕ	12-15
UPCOMING EVENTS	16-18
STEWARDSHIP	19

#ComeBack2Church #ΕπιστρεψετεΣτην Εκκλησια

GREEK ORTHODOX CHURCH OF THE ANNUNCIATION

2500 Pine Grove Road, York, Pennsylvania 17403

Phone: 717-741-4200 E-mail: annunciationyorkpa@gmail.com

Fax: 717-747-0468 Website: www.agocy.org

Fr. Andrew's cell: (717) 448-8732

Office Hours: Mon-Fri—9:00 am-2:00 pm, please call ahead to confirm

Father Andrew's Office Hours: M-out of office; T, Th, F-10:00 am-6:00 pm; W-12:00 pm-6:00 pm

Father Andrew's e-mail: fr.andreas@comcast.net

THE LADDER

Monthly newsletter of the Greek Orthodox Church of the Annunciation.

Submissions for consideration are due on the 15th of each month. Send to annunciationyorkpa@gmail.com

GREEK ORTHODOX CHURCH OF THE ANNUNCIATION MINISTRY TEAM

Clergy

Rev. Economos Fr. Andrew N. Tsikitas, Parish Priest Deacon Thomas Shelley

Parish Council

President Lola Lamnatos
Vice President George Karanicolas
Secretary Maria Skouras
Treasurer Kelly Sheasley

Dr George Margetas Thomas Livaditis
Michael Keriazis Christopher Barakos
Pete Harmantzis Dr Nick Agapis

Michael Hiras

Church Staff

Chantors: Nick Karageorge

Diakonissa Jan Shelley Reader Mark Bittner

Reader Wark Dittiler

Office Administrator: Georgia Georgakopoulos Ladder Editor: Georgia Georgakopoulos

Sunday Bulletin: Fr. Andrew Tsikitas

Schedule of Worship Hours

Sunday Services (and Weekdays)

8:30 AM Orthros 9:45 AM Divine Liturgy

Sunday Church School

In person, after Holy Communion

Schedule of Church Events

Pastoral Visitations: By request Home & Business Blessings: By request

Departments, Ministries and Committees

Church Choir Oratorical Festival Committee
GOYA Grounds & Maintenance
HOPE & JOY Tech & Security Committee
Sunday School Stewardship Committee
Philoptochos Scholarship Committee
Senior Citizens Food Festival Committee

Social Committee

Anyone interested in serving on any of these organizations or committees, please contact the Church Office.

Thank you!

ON THE COVER ...

This most holy man, a Prophet of God from childhood, was the last judge of the Israelite people, and anointed the first two Kings of Israel. He was born in the twelfth century before Christ, in the city of Armathaim Sipha, from the tribe of Levi, the son of Elkanah and Hannah (Anna). He was the fruit of prayer, for his mother, being barren, conceived him only after she had supplicated the Lord with many tears; wherefore she called him Samuel, that is, "heard by God." As soon as Hannah had weaned him, she brought him to the city of Silom (Shiloh), where the Ark was kept, and she consecrated him, though yet a babe, to the service of God, giving thanks to Him with the hymn found in the Third Ode of the Psalter: "My heart hath been established in the Lord . . ." Samuel remained in Silom under the protection of Eli the priest. He served in the Tabernacle of God, and through his most venerable way of life became well-pleasing to God and man (I Kings 2: 26). While yet a child, sleeping in the tabernacle near the Ark of God, he heard the voice of God calling his name, and foretelling the downfall of Eli; for although Eli's two sons, Ophni and Phineas, were most lawless, and despisers of God, Eli did not correct them. Even after Samuel had told Eli of the divine warning, Eli did not properly chastise his sons, and afterwards, through various misfortunes, his whole house was blotted out in one day. After these things came to pass, Samuel was chosen to be the protector of the people, and he judged them with holiness and righteousness. He became for them an example of all goodness, and their compassionate intercessor before God: "Far be it from me that I should sin against the Lord in ceasing to pray for you; yea, I will serve the Lord, and show you the good and the right way" (ibid. 12:23). When he asked them -- having God as witness -- if he ever wronged anyone, or took anyone's possessions, or any gift, even so much as a sandal, they answered with one voice: "Thou hast not defrauded us, nor oppressed us, nor afflicted us, neither hast thou taken anything from anyone's hand" (ibid. 12:4). When Samuel was old, the people asked him for a king, but he was displeased with this, knowing that God Himself was their King. But when they persisted, the Lord commanded him to anoint them a king, saying, "They have not rejected thee, but they have rejected Me from reigning over them" (ibid. 8:7); so Samuel anointed Saul. But Saul transgressed the command of God repeatedly, so Samuel anointed David. Yet, since Samuel was a man of God, full of tender mercy, when the Lord told him that He had rejected Saul, Samuel wept for him the whole night long (ibid. 15:11); and later, since he continued to grieve, the Lord said to him, "How long wilt thou mourn for Saul?" (ibid. 16:1). Having lived blamelessly some ninety-eight years, and become an example to all of a God-pleasing life, he reposed in the eleventh century before Christ. Many ascribe to him the authorship of the Books of judges, and of Ruth, and of the first twenty-four chapters of the First Book of Kings (I Samuel).

FR. ANDREW'S MESSAGE

My beloved brothers & sisters in Christ,

As we come into August, the last month of the summer season, we are treated to a time of spiritual reflection and re-connection to Christ. A sort of "mini-Lent" if you will. We spend the first half of this month fasting in preparation of two major Feasts of the Church calendar—The Transfiguration of the Lord (August 6) and the Dormition of the Theotokos (August 15). This period of fasting, along with the others throughout the year, gives us a wonderful opportunity to work on our relationship with the Lord. We have, opening up in front of us, the opportunity to fast (work on our self-control and combat our passions), to pray more intently (personally and together through the daily services of the Small Paraklesis), and to repair our broken relationship with Christ and one another, through the Sacrament of Reconciliation/Confession. Let us take this wonderful opportunity to renew our relationship to the Lord and to one another.

Wishing you a blessed August and a blessed remainder of the summer season,

† Andrew

Page 4 The Ladder

YOUTH NEWS & ANNOUNCEMENTS

Camp Nazareth 2022 The Goyans had a great time!

YOUTH NEWS & ANNOUNCEMENTS

Page 6 The Ladder

THE VOICE OF OUR FAITH

THE FEAST OF THE TRANSFIGURATION—FR. PATRICK REARDON

In the biblical narratives of our Lord's Transfiguration it is easy to discern different points of inclusion and emphasis peculiar to each writer. Only Luke, for instance, mentions that Jesus was praying was He was transfigured, and only Matthew remarks that the disciples "fell on their faces."

In Mark's account (9:2-10) one of the most notable features of the Transfiguration is the curious way the evangelist speaks of the arrival of Moses and Elijah. Whereas Matthew and Luke say simply, "Moses and Elijah appeared" on the scene, Mark lays a special stress on Elijah. He writes, "Elijah appeared to them with Moses." Not only does Mark mention Elijah before Moses, but the verb he uses, "appeared", is singular, not plural. His is an account of the arrival of Elijah, Moses playing a rather secondary role.

Why is Elijah so prominent in Mark's story of the Transfiguration? This emphasis can hardly be insignificant. To throw light on this question, I suggest three steps.

First, let us observe that Mark's version of the Transfiguration is followed immediately by a question about the return of Elijah. Speaking of the three apostles that had just witnessed the scene, Mark writes, "And they asked Him, saying, 'Why do the scribes say that Elijah must come first?"

As it stands in Mark, this question strikes one as curious, a bit odd in context. Why, right between the Transfiguration and the healing of the little boy at the bottom of the mountain, do the apostles suddenly become inquisitive about the return of Elijah? It is rather strange.

Second, if their question is rendered odd by its context, perhaps we should look more closely at that context. What I propose to do here is remove the Transfiguration from Mark's story and have a look at the context without it.

If this procedure seems strange, let me explain. I don't intend to alter or rearrange the biblical passage. On the contrary, I simply want to understand how the Transfiguration story is set within its context in Mark. This is why I want to examine that context without the Transfiguration. This is something in the order of picturing a ring without its gem, which is a perfectly reasonable thing for a jeweler to do.

Now, if we remove the story of the Transfiguration from Mark's sequence for a moment, we will notice something very peculiar and interesting. Without the Transfiguration, here is the way chapter nine of Mark begins:

"And He said to them, 'Amen, I say to you that there are some standing here who will not taste death till they see the kingdom of God present with power.' And they asked Him, saying, 'Why do the scribes say that Elijah must come first?' Then He answered and told them, 'Indeed, Elijah is coming first and restores all things. And how is it written concerning the Son of Man, that He must suffer many things and be treated with contempt? But I say to you that Elijah has also come, and they did to him whatever they wished, as it is written of him.'"

We immediately notice that this narrative sequence flows more logically (if this is the word I want) than the actual story in Mark. The apostles' question about the return of Elijah no longer seems odd or abrupt. It appears, rather, as a natural and expected response. The Lord predicts, "some standing here who will not taste death till they see the kingdom of God present with power," and the disciples answer, "Well, all right, but isn't Elijah supposed to come first?" That is to say, the narrative sequence makes perfect sense without the Transfiguration.

Third, if the sequence is completely logical without the Transfiguration, then what does the Transfiguration add to the story? This question brings me to the substance of my argument, namely, in Mark's account, the Transfiguration

seems to have been inserted (whether by Mark or by an earlier source on which he relies--this question is not important to our purpose) into an earlier narrative sequence, because it does, in fact, directly address the question of the return of Elijah. Indeed, this is exactly what Mark says with respect to the Transfiguration: "Elijah appeared"!

We see, then, how the Transfiguration story functions in the sequence of Mark's narrative. Its position serves to answer a question about Elijah's return. He came back at the Transfiguration! In the theology of Mark, Elijah's arrival at the Transfiguration of our Lord places that event into the context of a specific prophecy abut Elijah: "Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord" (Malachi 4:5).

As the story flows in Mark, moreover, this appearance of Elijah at the Transfiguration scene not only fulfills the prophecy of Malachi; it also identifies this prophet's "day of the Lord" with the Resurrection. We see this very clearly in Mark's sequence, where the question about Elijah expresses the apostles puzzlement about the Resurrection. Mark writes, "Now as they came down from the mountain, He commanded them that they should tell no one the things they had seen, till the Son of Man had risen from the dead. So they kept this word to themselves, questioning what the rising from the dead meant. And they asked Him, saying, "Why do the scribes say that Elijah must come first?"

Finally we may comment that this Markan emphasis on Elijah in the Transfiguration story is very different from that in Matthew and Luke. Although Matthew (17:1-12) follows Mark in the sequence of these two stories, he does not give a special emphasis to Elijah in the story of the Transfiguration. On the contrary, he adds an explanatory note that symbolically identifies Elijah with John the Baptist (17:13). Luke, who makes the same identification (1:17), completely omits the apostles' question about the return of Elijah from the story of the Transfiguration.

Although the full meaning of Elijah's return has never been completely settled in Christian theology, it is worth remarking that St. Ambrose followed Mark's lead in seeing the fulfillment of Malachi 4:5 in the Lord's Transfiguration (De Virginibus 1.3.12).

Except for the Lord's Prayer itself, it is arguable that the Good Shepherd Psalm is better known among more Christians than any other memorized prayer. I suspect that this may always have been the case. At least this much is clear: the image of Jesus as the Good Shepherd has been among the most popular since the earliest days of Christian history.

ALONG THE ROAD TO DORMITION—DEACON THOMAS SHELLEY

Our country roads are often lined with a palette of seasonal beauty. Toward Memorial Day a mixture of purple, lavender, and white wild phlox begin blooming for weeks on end, before being replaced with orange tiger lilies whose multi-hued petals resemble the colors streaming from Independence Day fireworks.

The tiger lilies likewise have now been displaced by a border of blue chicory and white Queen Anne's lace. They serve as fitting reminders that we are rapidly approaching the brief but intense period which I sometimes refer to as "Dormitiontide"; the time of Fasting and prayer during the first fourteen days of August as we prepare for the Great Feast of the Dormition of the Theotokos.

The blue and white wildflowers are nearly perfect matches to the colors of the blue Deacon's vestments that I will shortly wear. The blue is a light, pale shade, and the abundant silvery trim appears nearly white against that sky-colored background.

The vestments were given to me six years ago by Diaconisa Marie Kuchta, widow of Deacon Robert. It was during the Dormition Fast that we first met; ironically on the very same day when I had an unscheduled conversation with Metropolis Chancellor Fr. George Callos at the Metropolis office. During that conversation I explained my desire to someday serve this community in the Diaconate; and Fr. George pointed me to the Antiochian House of Studies as a way of preparation.

Page 8 The Ladder

Deacon Bob and I quickly struck up a friendship. He was quite concerned about how a non-Greek would be received in this community; and I repeatedly assured him that folks would be very appreciated of his service. One of those conversations took place as we were standing in line at the Panygira; and just about that moment we passed a table occupied by some of our older ladies, one of whom offered a compliment about my chanting. "See", I said to Deacon Bob, "you have nothing to worry about."

"You have nothing to worry about" might well be the summary of the message of the Dormition.

Christ assured His Disciples on the night of His betrayal "I go to prepare a place for you; and when I have prepared a place for you I will come again and take you to myself; that where I am you may be also".

How fitting that the first fruits of resurrected life would be experienced by she who gave earthly life to Christ the Lifegiver!

He is true to His promise.

You have nothing to worry about!

Shudder, O ye heavens! and, O earth, give ear unto these words: God descended once before for our sake; He descends again today for His Mother.

--from The Lamentations at the Bier of the Theotokos

WHY A FAST FOR THE DORMITION? - DEACON ROBERT KUCHTA

It would be a gross understatement to say that much has been written about the Feast of the Dormition of the Theotokos. Yet very little has been written about the fast that precedes it.

Every Orthodox Christian is aware and generally knows the reason behind the fasts for Pascha and Christmas. But while they may know of the Dormition Fast, few follow it, and more than a few question why it is there, neither knowing its purpose. First, given the pervasive misunderstanding of the purpose of fasting itself, a refresher on its purpose is always a good idea. There is a perception that we should fast when we want something, as though the act of fasting somehow appeases God, and seeing us "suffer" gets Him to grant our request. Nothing can be further from the truth. It is not our fasting that pleases God, it is the fruits of our fast (provided we fast in the proper mind set, and do not merely DIET) that please Him. We fast, not to get what we want, but to prepare ourselves to receive what God wants to give us. The purpose of fasting is to bring us more in line with another Mary, the sister of Lazarus, and away from their sister Martha, who in the famous passage was "anxious and troubled about many things." Fasting is intended to bring us to the realization of "the one thing needful." It is to help us put God first and our own desires second, if not last. As such it serves to prepare us to be instruments of God's will, as with Moses in his flight from Egypt and on Mt. Sinai, as well as our Lord's fast in the wilderness. Fasting turns us away from ourselves and toward God. In essence it helps us become like the Theotokos, an obedient servant of God, who heard His word and kept it better than anyone else has or could.

So why do we fast before the Dormition? In a close-knit family, word that its matriarch is on her deathbed brings normal life to a halt. Otherwise important things (parties, TV, luxuries, personal desires) become unimportant; life comes to revolve around the dying matriarch. It is the same with the Orthodox family; word that our matriarch is on her deathbed, could not (or at least should not) have any different effect than the one just mentioned. The Church, through the Paraklesis Service, gives us the opportunity to come to the deathbed and eulogize and entreat the woman who bore God, the vessel of our salvation and our chief advocate at His divine throne. And, as in the earthly family, daily routines and the indulgence in personal wants should come to a halt, fasting, in its full sense (abstaining from food and desires) accomplishes this. Less time in leisure or other pursuits leaves more time for prayer and reflection on the one who gave us Christ, and became the first and greatest embodying Christ's retort to the woman who stated

that Mary was blessed because she bore Him: blessed rather are those who hear His word and keep it. Mary did this better than anyone. As Fr. Thomas Hopko has stated, she heard the word of God and kept it so well, that she of all woman in history was chosen not only to hear His Word but give birth to it (Him). So while we fast in contemplation of her life, we are simultaneously preparing ourselves to live a life in imitation of her. This is the purpose of the Dormition Fast.

"When the assumption of thine undefiled body was being prepared, the apostles gazed on thy bed, viewing thee with trembling. Some contemplated thy body and were dazzled, but Peter cried out to thee in tears, saying, I see thee clearly, O Virgin, stretched out, O life of all, and I am astonished. O thou undefiled one, in whom the bliss of future life dwelt, beseech thy Son and God to preserve thy people unimpaired." - Sticheron after the Gospel, Orthros

FASTING Q & A—OCA.ORG

QUESTION: Who decided that Orthodox fasting must include abstaining from animal products?

ANSWER: This form of fasting was passed on in the early Church from Jewish practice. In Matthew, Christ says, "When you fast do not be like the hypocrites," which indicates that the Jews fasted—it also indicates that Christ assumes that one fasts, for He says "when you fast" not "if you fast." Fasting is not something that only developed alongside Christianity; rather, it is a practice that had been followed by the Jews, and even Scripture mentions that Christ fasted.

QUESTION: Wouldn't it be more sacrificial for someone to give up foods that they really loved such as candy rather than meat which they may not care for that much anyhow?

ANSWER: The purpose of fasting is not to "give up" things, nor to do something "sacrificial." The purpose of fasting is to learn discipline, to gain control of those things that are indeed within our control but that we so often allow to control us. In our culture especially, food dominates the lives of many people. We collect cookbooks. We have an entire TV network devoted to food [the "Food Channel"]. We have eating disorders, diets galore, weight loss pills, liposuction treatments, stomach stapling—all sorts of things that proceed out of the fact that we often allow food, which in an of itself cannot possible control us, to control us. We fast in order to gain control, to discipline ourselves, to gain control of those things that we have allowed to get out of control. Giving up candy—unless one is controlled by candy—is not fasting. It is giving up candy, or it is done with the idea that we fast in order to suffer. But we do not fast in order to suffer. We fast in order to get a grip on our lives and to regain control of those things that have gotten out of control. Further, as we sing during the first week of Great Lent, "while fasting from food, let us also fast from our passions."

QUESTION: How picky are Orthodox Christians supposed to be in regards to checking the ingredients in certain dishes. For example, before eating a package of wheat crackers, should they read the ingredients to make sure no egg or milk extracts were used?

ANSWER: Just as we would say that with anything in life "moderation is best," so too we need to approach fasting with moderation. Fasting, as I have written, helps us to let go of the control food so often has on us. But if fasting itself starts to control us—if we spend countless hours reading every ingredient label and the like—then we can become just as controlled by our fasting and, in the process, miss the whole point of fasting in the first place. There is nothing essentially wrong with meat and dairy products, in and of themselves, but even the Jenny Craig folks will tell you that if you want to "lighten your physical load", red meat and dairy products should be the first things to go, or at least to be eaten in moderation. Hence, an obsession with reading labels can be just as problematic as an obsession with food. There needs to be a balance, lest our fasting be of the sort that Christ Himself condemns—the fasting of the Pharisees.

August 2022

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
	Paraklesis 6:30 pm	Paraklesis 6:00 pm Parish Council Meeting 7:00 pm	Paraklesis 6:30 pm	4 Introduction to the Orthodox Church 6:30 pm	5 Great Vespers 6:30 pm	Holy Transfiguration 8:30 am Orthros 9:45am Divine Liturgy
7 8th Sunday of Matthew 8:30 am Orthros 9:45 am Divine Liturgy	8 Paraklesis 6:30 pm	9 Paraklesis 6:30 pm	Paraklesis 6:30 pm	Introduction to the Orthodox Church 6:30 pm	Paraklesis 6:30 pm	13
9th Sunday of Matthew 8:30 am Orthros 9:45 am Divine Liturgy Vespers both here and at the Syllogos Neochoriton Chapel, 6:30 pm	Dormition of the Theotokos 8:30 am Orthros 9:45 am Divine Liturgy	16	17	18	19	20
21 10th Sunday of Matthew 8:30 am Orthros 9:45 am Divine Liturgy Community Picnic, 5:00 pm	22	23	24	25	26	27
28 11th Sunday of Matthew 8:30 am Orthros 9:45 am Divine Liturgy	Beheading of John the Baptist 8:30 am Orthros 9:45 am Divine Liturgy	30	31			

Αύγουστος 2022

Κυο	Δευ	Τοι	Τετ	Πεμ	Παο	Σαβ
	1 Παφάκληση 6:30 μμ	2 Παράκληση 6:00 μμ Ενοριακό Συμβούλιο 7:00 μμ	3 Παφάκληση 6:30 μμ	4	5 Μέγας Εσπεοινός 6:30 μμ	6 Η Μεταμόρφωσις του Κυρίου 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ.
7 Η' Κυφιακή του Ματθαίου 8:30 πμ Όφθφος 9:45 πμ Λειτ.	8 Παράκληση 6:30 μμ	9 Παφάκληση 6:30 μμ	10 Παράκληση 6:30 μμ	11	12 Παράκληση 6:30 μμ	13
14 Θ' Κυριακή του Ματθαίου 8:30 πμ Όρθρος 9:45 πμ Λειτ. Έσπερινός και εδώ, και στο εκκλησάκι του Σύλογου Νεοχωριτών, 6:30 μμ	15 Η Κοίμησης της Θεοτόκου 8:30 πμ Όρθοςς 9:45 πμ Λειτ.	16	17	18	19	20
21 Ι' Κυφιακή του Ματθαίου 8:30 πμ Οφθφος 9:45 πμ Λειτ Πανηγύφι 5:00 μμ	22	23	24	25	26	27
28 ΙΑ΄ Κυφιακή του Ματθαίου 8:30 πμ Όφθφος 9:45 πμ Λειτ	29 Η Αποτομή της Κεφαλής του Ποοδοόμου 8:30 πμ Όρθοος 9:45 πμ Λειτ.	30	31			

Η Κλίμαξ ...

ΜΗΝΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡ. ΑΝΔΡΕΑ ...

Αγαπημένοι μου αδελφοί εν Χοιστώ,

Όπως έχουμε έφθει στον Αύγουστο, τον τελευταίο μήνα της καλοκαιοινής σεζόν, αντιμετωπίζουμε μια εποχή πνευματικού στοχασμού και την εκ νέου σύνδεση με το Χοιστό. Είναι ένα είδος «μίνι-Σαρακοστή» αν θέλετε. Περνάμε το πρώτο 15-ήμερο του τρέχοντος μήνα νηστεύοντας κατά την προετοιμασία δύο μεγάλων εορτών της Εκκλησίας—Η Μεταμόρφωση του Κυρίου (6 Αυγούστου) και η Κοίμησις της Θεοτόκου (15 Αυγούστου). Αυτή η περίοδος της νηστείας, μαζί με τους άλλους όλο το χρόνο, μας δίνει μια θαυμάσια ευκαιρία να εργαστούμε για τη σχέση μας με τον Κύριο. Έχουμε, ανοίγοντας μπροστά μας, την ευκαιρία για νηστεία (εργάζοντας σχετικά με τον αυτοέλεγχο μας και να καταπολεμήσουμε τα πάθη μας), να προσευχόμαστε πιο εντατικά (προσωπικά και συλλογικά μέσα από τις καθημερινές τελετές της Μικρής Παράκλησης), και να αποκαταστήσουμε την κλονισμένη μας σχέση με τον Χριστό και τον συνάνθρωπό μας, μέσα από το Μυστήριο της Συμφιλίωσης/Εξομολόγησης. Ας πάρουμε αυτή τη θαυμάσια ευκαιρία για να ανανεώσουμε τη σχέση μας με τον Κύριο και ο ένας με τον άλλο.

Σας εύχομαι έναν ευλογημένο Αύγουστο και ευλογημένη συνέχεια του καλοκαιοιού,

†Ανδρέας

Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΣΑΜΟΥΗΛ -20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ο Ποοφήτης Σαμουήλ γεννήθηκε στην Αομαθαίμ Σιφά στο όφος Εφραίμ, από τη φυλή του Λευϊ. Ήταν γιος του Ελκανά και της Άννας, η οποία ήταν στείρα και δια της προσευχής ο Θεός της χάρισε παιδί, τον Σαμουήλ, που τον αφιέρωσε στο Θεό για να εκφράσει την ευγνωμοσύνη της.

Ο Σαμουήλ όταν μεγάλωσε, υπηρέτησε τον Κύριο και έγινε μέγας προφήτης και κριτής του λαού δικαιότατος. Αυτός έχρισε βασιλείς, το Σαούλ και το Δαυίδ, προφήτευσε 40 χρόνια και πέθανε σε βαθιά γεράματα.

Ας αναφέρουμε, όμως, μερικούς οικοδομητικούς λόγους του, που ξεφώνησε στο λαό του Ισραήλ, αλλά ισχύουν και για τους λαούς κάθε εποχής. Λέει λοιπόν: «ἐὰν φοβηθῆτε τὸν Κύριον καὶ δουλεύσητε αὐτῷ καὶ ἀκούσητε τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ μὴ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου καὶ ἦτε καὶ ὑμεῖς καὶ ὁ βασιλεύς ὁ βασιλεύων ἐφ' ὑμῶν ὀπίσω Κυρίου πορευόμενοι ἐὰν δὲ μὴ ἀκούση τε τῆς φωνῆς Κυρίου καὶ ἐρίσητε τῷ στόματι Κυρίου, καὶ ἔσται χεὶρ Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν βασιλέα ὑμῶν» (Α' Βασιλειών, ιβ' 14-15). Δηλαδή, αν φοβάστε και υπολογίζετε τον Κύριο, και Τον λατρεύετε και υπακούετε στα προστάγματα Του, και δεν αντιδράσετε προς αυτά που σας παραγγέλλει ο Κύριος, και ακολουθείτε σταθερά και σεις και ο κυβερνήτης που σας κυβερνά το δρόμο που σας υποδεικνύει ο Κύριος, σας λέγω όλα θα πηγαίνουν καλά. Θα έχετε την ευλογία του Κυρίου. Αν όμως δεν υπακούσετε στα προστάγματα του Κυρίου, τότε θα πέσει επάνω σε σας και στον κυβερνήτη σας, βαρύ το χέρι του Κυρίου και θα τιμωρηθείτε.

Να σημειώσουμε επίσης, ότι ο Ποοφήτης Σαμουήλ συνέγραψε τα Α' και Β' Βασιλειών (στην εβραϊκή βίβλο τα δύο αυτά βιβλία είναι ενωμένα και φέρουν το όνομα του). Το δε κέρας του Σαμουήλ το οποίο είχε το λάδι με το οποίο χρίστηκε βασιλέας ο Δαβίδ βρισκόταν στην Κωνσταντινούπολη, στην Μονή την καλουμένη Μυριοκέρατον. Τέλος, να αναφέρουμε ότι ο Σαμουήλ ίδρυσε το μυστηριακό τάγμα των Εσσαίων.

ΚΑΤΆ ΤΗΝ ΟΔΟ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ – ΔΙΑΚΟΣ ΘΩΜΑΣ SHELLEY

Οι επαρχιακοί δρόμοι μας είναι συχνά γεμάτοι με μια παλέτα εποχικής ομορφιάς. Προς την Ημέρα Μνήμης (Memorial Day), ένα μείγμα από μωβ, λεβάντα και λευκά αγριολούλουδα αρχίζουν να ανθίζουν για βδομάδες ατελείωτες, προτού αντικατασταθεί με πορτοκαλί κρίνοι τίγρης, των οποίων τα πέταλα πολλών αποχρώσεων μοιάζουν με τα χρώματα που ρέουν από τα πυροτεχνήματα της Ημέρας της Ανεξαρτησίας.

Τα κοίνα τίγοης επίσης έχουν πλέον εκτοπιστεί από ένα πεοίγοαμμα από μπλε οαδίκια και λευκή δαντέλα της βασίλισσας Άννας. Χοησιμεύουν ως κατάλληλες υπενθυμίσεις ότι πλησιάζουμε γοήγορα τη σύντομη αλλά έντονη πεοίοδο, την πεοίοδο της νηστείας και της ποοσευχής κατά της ποώτες δεκατέσσαρες ημέρες του Αυγούστου καθώς προετοιμαζόμαστε για τη Μεγάλη Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου.

Τα μπλε και άσποα αγοιολούλουδα ταιοιάζουν σχεδόν τέλεια με τα χοώματα των μπλε αμφίων που θα φορέσω σύντομα. Το μπλε είναι μια ανοιχτόχοωμη, ωχοή απόχοωση και η άφθονη ασημί επένδυση φαίνεται σχεδόν λευκή σε αυτό το ουράνιο φόντο.

Τα άμφια μου τα έδωσε ποιν από έξι χοόνια η Διακόνισσα Marie Kuchta, χήρα του Διάκονου Robert. Ήταν κατά τη διάρκεια της Νηστείας της Κοίμησης που συναντηθήκαμε για πρώτη φορά. Κατά ειρωνικό τρόπο την ίδια μέρα που είχα μια απρογραμμάτιστη συνομιλία με τον Πρωτοσύγκελο της Μητρόπολης μας, τον π. Γιώργο Κάλλος στο γραφείο της Μητροπόλεως. Κατά τη διάρκεια αυτής της συνομιλίας εξήγησα την επιθυμία μου να υπηρετήσω κάποια μέρα αυτήν την κοινότητα σαν Διάκος, και ο π. Γεώργιος μου πρότεινε τον Αντιοχιανό Οίκο Σπουδών ως τρόπο προετοιμασίας.

Ο Διάκονος Robert και εγώ κάναμε γρήγορα μια φιλία. Ανησυχούσε πολύ για το πώς θα γινόταν δεκτός ένας μη Έλληνας σε αυτή την κοινότητα, και τον διαβεβαίωσα επανειλημμένα ότι οι άνθρωποι θα εκτιμούσαν πολύ την υπηρεσία του. Μια από αυτές τις συζητήσεις έγινε καθώς βρισκόμασταν στην ουρά στό Πανηγύρι. Και ακριβώς εκείνη τη στιγμή περάσαμε από ένα τραπέζι που είχαν καταληφθεί από μερικές από τις πρεσβύτερες κυρίες μας, μια από τις οποίες έκανε ένα κομπλιμέντο για το ψάλσιμό μου. «Κοίτα», είπα στον διάκονο Robert, «δεν έχεις τίποτα να ανησυχείς».

«Δεν έχετε τίποτα να ανησυχείτε» μπορεί κάλλιστα να είναι η περίληψη του μηνύματος της Κοίμησης. Ο Χριστός διαβεβαίωσε τους Μαθητές Του τη νύχτα της προδοσίας Του «Πηγαίνω να σας ετοιμάσω τόπο. Και όταν ετοιμάσω τον τόπο για εσάς, θα έρθω ξανά και θα σας πάρω κοντά μου, για να είστε όπου είμαι εγώ».

Πόσο ταιριαστό που τους πρώτους καρπούς της αναστάσιμης ζωής θα τους είχε αυτή που έδωσε επίγεια ζωή στον Ζωοδόχο Χριστό!

Είναι πιστός στην υπόσχεσή Του.

Δεν έχετε τίποτα να ανησυχείτε!

Φρίξον ουρανέ, Και σύ ρήματα γή ενωτίζου, Θεός υπέρ πάντων πρίν κάτεισι, Και νύν δεύτερον εις γήν υπέρ Μητρός --από τά Εγκώμια της Θεοτόκου Page 14 The Ladder

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ ΑΔΙΑΚΟΠΑ;-ΑΓ. ΛΟΥΚΑΣ, ΕΠ. ΚΡΙΜΑΙΑΣ

Δεν έχουμε και εμείς τις δικές μας βιοτικές φοοντίδες, είναι δυνατόν να ασχολούμαστε μόνο με προσευχή; Ή εντολή αυτή φαίνεται απραγματοποίητη. Και όμως είναι εφικτή και εφαρμόσιμη, διότι τίποτα το ανέφικτο δεν ζητάει από μας ό Κύριος Ιησούς Χριστός.

Πώς όμως μπορούμε να εφαρμόσουμε στη ζωή μας αυτή την εντολή πού ισχύει για όλους τους χριστιανούς;

Το να προσευχόμαστε αδιάκοπα δεν σημαίνει μόνο να διαβάζουμε τις ευχές, να κάνουμε γονυκλισίες και να πηγαίνουμε στην εκκλησία. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Να προσευχόμαστε αδιάκοπα μπορούμε πάντα και οπού και να βρισκόμαστε. Το μόνο πού χρειαζόμαστε είναι να έχει ή καρδιά μας διάθεση για προσευχή. Να είναι ταπεινή και να θρηνεί αδιάκοπα την αναξιότητα και την αμαρτωλότητά της. Γεμάτη φόβο μπροστά στην μεγαλοσύνη του Θεού, τον Όποιο προσβάλλουμε με τις αμαρτίες μας, Αν τέτοια θα είναι ή καρδιά μας, τότε πάντα θα είμαστε προσευχόμενοι και στη δουλειά και στο σπίτι. Θα είμαστε προσευχόμενοι ακόμα και τότε όταν κληθούμε να δώσουμε λόγο σ' αυτούς πού έχουν στα χέρια τους εξουσία. Και στεκάμενοι μπροστά στην πόρτα τους θα στέλνουμε τις σιωπηλές μας κραυγές στον Θεό, παρακαλώντας Τον να μας προστατέψει.

Σε κάθε μας έργο μπορούμε να προσευχόμαστε, μόνο να υπάρχει διάθεση για προσευχή, να ποθεί ή καρδιά μας τον Κύριο και τότε ή εντολή πού μας έδωσε ό απόστολος μπορεί εύκολα να πραγματοποιηθεί.

Η ουσία της προσευχής είναι, να παραδιδόμαστε ολοκληρωτικά, με όλη την καρδιά μας να ικετεύουμε τον Θεό και ή προσευχή να είναι γεμάτη πίστη και ακράδαντη ελπίδα.

Έτσι όμως προσεύχεται ή πλειοψηφία των ανθρώπων; Ασφαλώς όχι. Ή δική μας προσευχή είναι μόνο επανάληψη κάποιων λέξεων, πού έχουμε αποστηθίσει και ενώ τα διαβάζουμε, το πνεύμα μας δεν προσεύχεται, αλλά τα επαναλαμβάνουμε μηχανικά, χωρίς να σκεφτόμαστε αυτά πού ζητάμε. Εμείς οι ίδιοι δεν ακούμε τις προσευχές μας και αν δεν τις ακούμε εμείς, τότε πώς θέλουμε ό Θεός να ακούσει αυτά πού ζητάμε; ...

Ποέπει όλοι να κάνουν αυτό πού έκαναν κάποτε οι κάτοικοι της Νινευί, όταν έμαθαν από τον ποοφήτη πώς αποφάσισε ό Θεός να καταστοέψει την πόλη.

Τι έκαναν τότε λοιπόν; Όλος ό λαός τρεις μέρες και τρεις νύχτες προσευχόταν ομόψυχα και επειδή προσεύχονταν όλοι ό Θεός τους λυπήθηκε.

Λοιπόν, να προσευχόμαστε αδιάκοπα και να χτυπάμε ακούραστα την θύρα της θείας ευσπλαχνίας. Να Τον ικετεύουμε Όχι μόνο για μας, αλλά και γι' αυτούς πού δεν Του προσεύχονται.

Θα ακουστούν οι ευχές μας και θα μας αποδώσει ό Κύριος κατά το μέγα του έλεος.

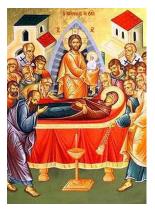
ΓΙΑΤΙ ΝΗΣΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ; - ΔΙΑΚΟΣ ROBERT KUCHTA

Θα ήταν μια ακραία υποεκτίμηση να πω ότι πολλά έχουν γραφτεί για την Εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. Ωστόσο, πολύ λίγα έχουν γραφτεί για την νηστεία που προηγείται αυτής της εορτής.

Κάθε Ορθόδοξος Χριστιανός γνωρίζει και γενικά ξέρει ο λόγος πίσω από τις νηστείες για το Πάσχα και τα Χριστούγεννα. Αλλά ενώ μπορούν να γνωρίζουν ότι υπάρχει νηστεία της Κοιμήσεως, λίγοι το ακολουθούν, και περισσότεροι απορούν γιατί υπάρχει, μή γνωρίζοντας το σκοπό της. Πρώτον, λόγω της διάχυτη παρανόησης του σκοπού της νηστείας, θα ήταν καλή ιδέα να υπενθυμίσουμε τους εαυτούς μας για την αληθινή φύση της νηστείας. Υπάρχει η αντίληψη ότι πρέπει να νηστεύουμε, όταν θέλουμε

AUGUST 2022 PAGE 15

κάτι, σαν η πράξη της νηστείας καθησυχάζει κάπως τον Θεό, και βλέποντάς μας να «υποφέρουμε» Αυτός θα είναι πιο πρόθυμος να δεχτεί το αίτημα μας. Τίποτα δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από την αλήθεια. Δεν είναι η νηστεία μας, που ευχαριστεί τον Θεό, είναι οι καρποί της νηστείας μας (εφόσον έχουμε νηστέψει με σωστό φρόνημα, και όχι απλώς να κάνουμε ΔΙΕΤΑ) που Τον ευχαριστούν. Νηστεύουμε, όχι για να πάρουμε αυτό που θέλουμε, αλλά να προετοιμαστούμε να λάβουμε ό, τι θέλει ο Θεός να μας δώσει. Ο σκοπός της νηστείας είναι να μας ευθυγραμμιστεί περισσότερο με μια άλλη Μαρία, την αδελφή του Λαζάρου, και μακριά από την αδελφή τους Μάρθα, η οποία, στο περίφημο χωρίο του Ευαγγελίου, «μεριμνᾶς καὶ τυρβάζη περὶ πολλά.» (Λούκα

10:38-42) Η νηστεία έχει σκοπό να μας φέρει στην υλοποίηση του «ένὸς δέ ἐστι χρεία.» Είναι να μας βοηθήσει να βάλουμε το Θεό πρώτα και τις δικές μας επιθυμίες δεύτερες, αν όχι τελευταίες. Ως εκ τούτου, χρησιμεύει για να μας προετοιμάσει να είμαστε όργανα του θελήματος του Θεού, όπως και με τον Μωϋσή κατά την έξοδό του από την Αίγυπτο και στο όρος Σινά, καθώς και του Κυρίου μας η νηστεία στην έρημο. Η νηστεία μας αναστρέφει μακριά από τον εαυτό μας και προς τον Θεό. Στην ουσία μας βοηθά να γίνουμε σαν την Θεοτόκο, υπάκουος δούλος του Θεού, η οποία άκουσε τον λόγο Του και την διατήρησε καλύτερα από ό, τι κάποιος άλλος θα μπορούσε.

Γιατί λοιπόν νηστεύουμε πριν την Κοίμηση; Σε μια στενή δεμένη οικογένεια, τα νέα ότι η μητέρα της είναι ετοιμοθάνατη αναγκάζει τον ουθμό της κανονικής ζωής να σταματήσει. Άλλωστε σημαντικά πράγματα (γλέντια, η τηλεόραση, πολυτέλειες, τις προσωπικές μας επιθυμίες) γίνονται ασήμαντα· η ζωή περιστρέφεται γύρω από την ετοιμοθάνατη μητέρα. Είναι το ίδιο με την Ορθόδοξη οικογένεια· τα νέα που η δική μας Μητέρα πλησιάζει τον θάνατό της, δεν θα μπορούσε (ή τουλάχιστον δεν θά έπρεπε) να έχει διαφορετικό αποτέλεσμα από αυτό που μόλις ανέφερα. Η Εκκλησία, μέσω της τελετής της Παράκλησης, μας δίνει την ευκαιρία να πλησιάσουμε στο νεκροκρέβατό της, και να υμνήσουμε και να παρακαλέσουμε τη γυναίκα που έτεκε τόν Θεό, το σκάφος της σωτηρίας μας και επικεφαλής συνήγορος μας στο θεϊκό θρόνο Του. Και, όπως στη γήινη οικογένεια, την καθημερινότητα και την ανοχή στις προσωπικές μας επιθυμίες θα πρέπει να σταματήσουν, η νηστεία, στην πλήρη της έννοια (αποχή από τα τρόφιμα και τις επιθυμίες) επιτυγχάνει αυτό. Λιγότερο χρόνο στον ελεύθερο χρόνο ή άλλες επιδιώξεις αφήνει περισσότερο χρόνο για την προσευχή και τον προβληματισμό σχετικά με τον άνθρωπο που μας έδωσε τον Χριστό. Όπως ο Πρ. Θωμάς Χόπκο έχει δηλώσει, «[η Μαρία] άκουσε το λόγο του Θεού και τον κράτησε τόσο καλά, ότι από όλες της γυναίκες στην ιστορία αυτή επιλέχθηκε όχι μόνο για να ακούσει τον Λόγο του Θεού, αλλά καί να Τόν γεννήσει. Έτσι, ενώ νηστεύουμε στην ενατένιση της ζωής της, ταυτόχοονα ποοετοιμαζόμαστε για να ζήσουμε μια ζωή σε απομίμησή της. Αυτός είναι ο σκοπός της νηστείας της Κοιμήσεως.

«Ότε ή Μετάστασις τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ηὐτρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι, περικυκλοῦντες τὴν κλίνην τρόμῳ ἑώρων σε, καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θάμβει συνείχοντο, ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι Ὁ Παρθένε, ὁρῶ σε τρανῶς ἡπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ἦ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ' ὧ ἄχραντε, ἱκέτευε ἐκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἄτρωτον.» –Στιχηρόν τού Όρθρου της Κοιμήσεως

FACEBOOK.COM/CONSTANTLYGUS

CONSTANTELLIS

24 SEPT.

FIRST-GENERATION GREEK-AMERICAN
COMEDIAN/CONTENT CREATOR
BORN AND RAISED IN BROOKLYN

| MORE INFO COMING SOON

ANNUNCIATION GREEK ORTHODOX CHURCH 2500 PINE GROVE RD, YORK, PA. 17403

PAGE 18 THE LADDER

ATTENTION!

Our community is in need for volunteers to work with our various ministries for the upcoming Ecclesiastical year.

Sunday Church School Teachers, GOYA Advisors, HOPE & JOY Advisors, as well as young men to serve in our Altar (ages 8+), those interested in working with our Senior Citizens, Stewardship, Festival and Social/Cultural committees are all needed.

Please reach out to Fr. Andrew or Deacon Tom if you are interested and willing to help these vital ministries of our community continue to function and grow.

STEWARD UPDATE, 2022 — ANAΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΟΙΚΟΝΟΜΩΝ, 2022(AS OF 07-11-2022)

Dr & Mrs Nicholas Agapis Dr & Mrs Steven Agapis Ms Anita Asimos Ms Lynette Aughenbaugh

M/M George N Barakos M/M John Barakos M/M Jesse Benefiel Mr Evan James Bittner M/M Mark Bittner

Mr Marios Boumpoulis Mr Stavros D Chantiles

M/M George Chasiakis Ms Vasilia Chiadis Mr & Mrs Takis Cologer

Mr Dimitrios Daglaris M/M Christopher Dalaperas M/M Nestoras Dalaperas M/M Alex Daoularis

M/M Dionisios Daoularis M/M Chris Demetriades M/M Philip Eppley M/M Steven Gekas

Miss Athanasia Georgakopoulos Mr George K Georgakopoulos

M/M Kostas Georgakopoulos M/M George Georgaras

Ms Nickey George Dr & Mrs George Haritos Drs George & Joan Hayes

Mr Charles Henry Ms Mary Henry Ms Hrisoula Hioutis

M/M Kostas Hioutis M/M Michael Hiras M/M William Hondos

M/M Florin Ionescu

M/M Nicholas Karageorgos Ms Irini Karambas

M/M George Karanicolas M/M Odisefs G Karanicolas M/M Athanasios Karanikas M/M Phillip Kapsalis Mrs Valerie Kauffman M/M Michael Keriazis

Ms Eleni Kocoronis M/M Gus Kocoronis Mr Harry Kocoronis M/M John Kolakoglu M/M Spiros Kourliouros M/M Theodore Koutsokostas

Ms Marie Kuchta

Mr John Lamnatos Ms Lola Lamnatos Ms Sotiria Lamnatos M/M Daniel Lewis

Atty. Dorothy Livaditis Drs Gus & Sophia Livaditis Joanne M Livaditis, DMD Dr Laura Livaditis

Dr/Mrs Nicholas J Livaditis M/M Thomas J Livaditis

M/M Bill Mallas

M/M Konstantine Mallas

Ms Leah B Mallas M/M Thomas Mandras

Drs George & Patricia Margetas

Mr Demetrios Masgalas Dr Tassia Masgalas Mr Tony Masgalas Ms Georgia Mavros M/M Thomas Meligakes M/M Constantine Minetos M/M Gregory Nauss

Ms Martha Newmoyer Ms Alisa Nicoara

M/M Eleftherios Nicozisis Dr & Mrs K. Nicholas Pandelidis Mr Nikolaos D Vlahos

M/M Chriss Papayannis M/M James Plakas M/M Tony Plakas

M/M Athanasios Polychronis

Ms Katherine Rodas Mr & Mrs Socratis Rodas Ms Marina Rontiris M/M Michael Rosario M/M Nathan Rush

M/M Themistokles D Sacarellos

Mrs Julie Sekeres M/M George K Sgagias M/M James K. Sgagias Mr Kostas G Sgagias Ms Magdalene K Sgagias M/M Stephen Sheasley Rev Deacon Thomas &

Diakonissa Janet Shelley Ms Maria Siakavellas M/M Louis Skeparnias Ms Maria K Skouras Ms Maria V Skouras Ms Roula Skouras M/M Stavros Skouras

M/M Vasilios Skouras

M/M Alexander Smolskiy

M/M James St John

Ms Athena Stem

M/M John Sterns Mr Charles Talbert &

Mrs Anna Papayannis M/M Panagiotis Pavlou

Mr James Tautkus

Mr George Touras

M/M George Triantafyllou M/M Leonidas Triantafyllou Father Andrew & Presvytera

Katherine Tsikitas Ms Evgenia Tsaganis Ms Kiriaki Tsaganis M/M Emmanuel Tsoflias

Mr Luke Tsoflias Ms Aglaia Tsogas

M/M Emmanuel Tsogas M/M Konstantinos Tsoukalis

M/M John Tsoukalos M/M Theodore Valakis

Ms Zoi Valakis Ms Efthimia Vlahos

Mr Efthimios (Tim) Vlahos M/M Nathan Walker M/M Donald Wall Ms Olympia Wilson

These are the people who have paid towards Stewardship for 2022. Thank you for you generosity and support of our community. "Well done, good and faithful servant; you have been faithful over a few things, I will make you ruler over many things. Enter into the joy of your lord." - Matthew 25:21

GREEK ORTHODOX CHURCH OF THE ANNUNCIATION

2500 Pine Grove Road York, Pennsylvania 17403

RETURN SERVICE REQUESTED

Non-Profit Organ.
U.S. Postage
PAID
Permit No.68
YORK, PA

Battle of the Pites!

2nd annual homemade Πίτα (pie) competition!

<u>Join in on the fun!</u>

Enter your best $\pi i \tau \alpha$ from the region of Greece you are from...

Bring your πίτα to the Church picnic on August 21st....
All entries will be taste tested and winner announced!

